

en selvstændig og konstruktiv beskæftigelsespolitik. Risikoen herfor vil også være til stede i den kommende tid. Hvis der igen kommer en bølge af forhøjelser i pengeindkomsterne, som bringer os ud af takt med udviklingen i de lande, vore erhverv skal konkurrere med, kan bestræbelserne for økonomisk stabilisering vise sig at være forgæves. Det må her erindres, at der i udlandet nu gennemgående føres en mere tilbageholdende prispolitik og en mere tilbageholdende politik over for stigninger i priser og indkomster, end man tidligere har været vidne til.

Der skal i løbet af det kommende år træffes afgørelser af vital betydning for indkomst-udviklingen. Kun hvis regeringen, lønmodtagernes organisationer, arbejdsgiverne, de erhvervsdrivende og landbruget forener deres anstrengelser for at tilstræbe en afbalanceret udvikling, vil det blive muligt at opnå et resultat, som rummer fornøden hensyntagen til alle parter interesse i størst mulig beskæftigelse og rimelig fordeling af samfundsvelstanden.

Dette synspunkt må være afgørende for såvel det private som det offentlige arbejdsmarked ved forårets lønforhandlinger. De bør præge de kommende forhandlinger om landbrugsordningerne, og de bør tilsige erhvervene at udvise den største tilbageholdenhed ved fastsættelse af priser og avancer.

Regeringen ønsker i denne sammenhæng at understrege, at det er ikke ligegyldigt, under hvilken form vi undgår et nyt efterspørgselspres. En forhøjelse af skatterne vil således ikke klare omkostningsproblemet og dermed heller ikke sikre den konkurrenceevne, der er forudsætningen for fuld beskæftigelse.

Hvis det lykkes at tilvejebringe forudsætninger og større sikkerhed for, at pris- og omkostningsstigningerne ikke løber fra os igen, vil det give et større spillerum for at føre en selvstændig økonomisk politik, som kan sikre den fulde beskæftigelse også på længere sigt. Det er regeringen magtpåliggende at minde om denne sammenhæng og fremhæve det ansvar, der i den forbindelse hviler ikke alene på regeringen og folketinget, men også på erhvervslivet og arbejdsmarkedets organisationer.

Efter regeringens opfattelse må dette ansvar tage sin begyndelse i et fortsat mådehold i statsfinanserne. Det er nødvendigt, at der sker en omhyggelig sortering og prioritering af de opgaver, der tages op. Det gælder i lige grad de offentlige investeringer og statens driftsudgifter.

Regeringen fik i foråret gennemført besparelser på finansloven for indeværende finansår. Forslaget til finanslov for det kommende finansår vil blive præget af regeringens bestræbelser for at opnå en dæmpning af stigningstakten i statens udgifter, og disse bestræbelser vil blive videreført i de kommende år gennem den langtidsbudgettering, som nu er lagt til rette.

Som et led i forårets stabiliseringspolitik gennemførte regeringen et prisstop for tjenesteydelser og skærpede bestemmelser vedrørende vejledende priser, samtidig med at avancestoploven blev forlænget, så alle de ekstraordinære bestemmelser blev gældende indtil 1. november i år.

Hensigten med disse bestemmelser var, at de skulle yde et bidrag til at tilvejebringe ligevægt i økonomien. Udviklingen viser, at dette formål er blevet opnået.

Det er regeringens opfattelse, at en fortsættelse af den stramme prislovgivning kan medføre ulemper for erhvervslivet og uønskede virkninger for beskæftigelsen. Skal stabiliseringen af økonomien fastholdes, vil det imidlertid være nødvendigt i en kort periode fortsat at bevare en vis skærpet kontrol med udviklingen i priser og avancer.

Regeringen vil derfor fremsætte forslag om, at der i en overgangsperiode opretholdes